

институтъ по музикална наука. 1919 е въ Хайделбергския университетъ, на следната година въ Лайпцигския университетъ (замѣстникъ на Риманъ), а отъ 1923—въ Берлинския университетъ (замѣстникъ на

Херманъ Абертъ

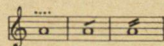
Кретчмаръ). Трудове: „Егосътъ въ древно-гръцката музика“, „Музикалнитъ възгледи на срѣдновѣковието и тѣхнитъ основи“, „Ник. Йомели като оперенъ компонистъ“, „Ник. Пичини като буфо-компонистъ“, „Гьоте и музиката“, „История на Роб. Францовата пѣвческа академия въ Хале“, биография на баща му „Йоханъ И. Абертъ“; основната преработка на биографията на Моцартъ отъ Ото Янъ. Освенъ това, А. е авторъ на единъ пълненъ „Музикаленъ иллюстриранъ речникъ“ и на множество студии и статии, печатани въ специалнитъ издания.

Абонаментъ, фр. Abonnement—подписка за една редица отъ концерти, наречени „абонаментни концерти“.

Абрахамъ, Ото — Abraham Otto, виденъ тонъ-психологъ и музикаленъ етнологъ, род. 31 май 1872 въ Берлинъ, умр. 24 януари 1926 с. т. Изучавалъ медицина и естествени науки и, следъ като получава докторска титла по phil., той става асистентъ на Карлъ Щумфъ въ Берлинския

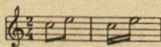
психологически институтъ, после неговъ шефъ, заедно съ Ерихъ фонъ Хорнбостель, съ когото раздѣля авторството на една голѣма частъ отъ своитъ съчинения. По-главнитъ отъ тѣхъ, печатани въ сборницитъ на М. М. Д.: „Абсолютното тоново съзнание“, „Върху максималната бързина на тоноследването“ и „Върху отекването на тоновитъ чувства“ сж и най-ценни въ областта на тоновата психология. Особено голѣма заслуга има А. за изучаване музиката на извъневропейскитъ народи. Най-важни отъ съчиненията му въ тази областъ сж: „Студии върху тоновата система и музиката на японцитъ“, „Фонографираны индийски мелодии“, „Върху хармонизируемостта на екзотичнитъ мелодии (заедно съ Хорнбостель) и др.

Абревиamenti, ит. Abbreviamenti, фр. abréviation, съкращения — начини и формули за съкратено писане на нотитъ и знаковетъ за изпълнение, съ цель да се пести време и мѣсто. Тукъ се отнасятъ и знаковетъ за повторение на цѣли части, или групи тактове — вмѣсто да бждатъ писани два пжти. Повтарянето на единъ и сжщъ видъ кжси стойности, като се означава отъ какъвъ видъ трѣбва да бждатъ тѣ:

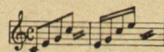
четвър. осм. шестнад.

Повторението на два тона при означение на пълната имъ стойность, но съ показване на какъвъ видъ трѣбва да се разпаднатъ:

осмини шестнадесетини

Повторението на една група ноти въ единъ и сжщъ тактъ:

осмини шестнадесетини

За разпадане на една голѣма нотна стойность на по-малки — тъй нареченото тремоло: